

Solidarna odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe

Zgodnie z art.3 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych obowiązek podatkowy ciąży solidarnie na wszystkich współwłaścicielach (posiadaczach).

W gestii współwłaścicieli (a nie organu podatkowego) jest określenie, na którym z nich lub w jakich proporcjach ciąży odpowiedzialność podatkowa. Współwłasność wymaga od współwłaścicieli współdziałania w ponoszeniu związanych z nią zobowiązań podatkowych.

W praktyce odbywa się to tak, że współwłaściciele (posiadacze) dzielą pomiędzy sobą kwotę wymierzonego podatku na podstawie przypadającego im udziału we współwłasności (współposiadaniu) i z reguły jeden z nich opłaca podatek od całego udziału a pozostali zwracają mu przypadający na nich udział.

Przy braku kontaktu ze współwłaścicielami, można wpłacić swój udział, licząc że pozostali współwłaściciele zrobią podobnie. Jednak w takim przypadku warto sprawdzając się z organem podatkowym, czy wszyscy współudziałowcy wywiązali się z zapłaty podatku, tj. czy całe zobowiązanie wygasło (podatek został opłacony w całości).

Istota solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe polega bowiem na tym, że każdy z dłużników jest zobowiązany wobec wierzyciela do spełnienia całego świadczenia, tak jakby był jedynym dłużnikiem.

Zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. Aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela, wszyscy dłużnicy solidarnie pozostają zobowiązani.

W sytuacji, gdy jeden ze współwłaścicieli (dłużników zobowiązanych solidarnie) zapłaci całość zobowiązania, może on na gruncie prawa cywilnego dochodzić od pozostałych współwłaścicieli (współdłużników) zwrotu części tego świadczenia.

Oznacza to, że organ podatkowy ma prawo podjąć czynności egzekucyjne w stosunku do dowolnie wybranego współwłaściciela (współposiadacza).